

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 20 / CEF / 22.04.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CEF\20CEF\

Fitxer 20CEF1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 547

Comissió d'Economia i Finances

Sessió 20, dimecres 22 d'abril de 2026

Presidència de l'I. Sr. Guillem Mateo Sellas

Sessió 20 de la CEF

La sessió de la Comissió d'Economia i Finances (CEF) s'obre a ****. Presideix Guillem Mateo Sellas, acompanyat del vicepresident, Joan Canadell i Bruguera, i de la secretària, Lluïsa Llop Fernàndez. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents Ivana Martínez Valverde, Susana Martínez Heredia, Jordi Riba Colom i Guillem Sánchez Prat, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Toni Castellà i Clavé, Jordi Munell i Garcia i M. Àngels Planas i Crous, pel G. P. de Junts; Joan Ignasi Elena Garcia i Albert Salvadó Fernàndez, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Míriam Casanova Domènech i Juan Fernández Benítez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Javier Ramírez Gutiérrez, pel G. P. de VOX en Catalunya; David Cid Colomer, pel G. P. Comuns; Laura Fernández Vega, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

Assisteix a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals (tram. 200-00018/15). President de la Generalitat, Govern de la Generalitat Acord de la Comissió sobre les compareixences (Text presentat: BOPC 315, 15; esmenes a la totalitat: BOPC 356, 17)

1.1 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Col·legi d'Economistes de Catalunya amb relació al Projecte de llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals (tram. 352-01565/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.2 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Sindicatura de Comptes amb relació al Projecte de llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals (tram. 352-01566/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.3 Proposta d'audiència en ponència de Marc Esteve Laporta, director del Centre de Governança Pública d'ESADE, amb relació al Projecte de llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals (tram. 352-01567/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.4 Proposta d'audiència en ponència d'Oriol Amat, economista i catedràtic de la Universitat Pompeu Fabra, amb relació al Projecte de llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals (tram. 352-01568/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.5 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis amb relació al Projecte de llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals (tram. 352-01569/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.6 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació al Projecte de llei del Codi de finances públiques

de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals (tram. 352-01570/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

1.7 Proposta d'audiència en ponència de Josep Maria Aguirre i Font, professor titular de dret administratiu de la Universitat de Girona, amb relació al Projecte de Llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals (tram. 352-01571/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.8 Proposta d'audiència en ponència de Marta Espasa Queralt, professora titular d'hisenda pública de la Universitat de Barcelona, amb relació al Projecte de Llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals (tram. 352-01572/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.9 Proposta d'audiència en ponència de Jaume Menéndez i Fernández, doctor en ciències econòmiques i empresarials, amb relació al Projecte de Llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals (tram. 352-01573/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.10 Proposta d'audiència en ponència de Miquel Puig Raposo, economista i exsecretari d'Afers Econòmics i Fons Europeus, amb relació al Projecte de Llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals (tram. 352-01574/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.11 Proposta d'audiència en ponència del síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya amb relació al Projecte de Llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals (tram. 352-01580/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

2. Projecte de Llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals (tram. 200-00018/15). President de la Generalitat, Govern de la Generalitat. Nomenament de la Ponència (Text presentat: BOPC 315, 15; esmenes a la totalitat: BOPC 356, 17).

3. Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre (tram. 202-00022/10). Representant, juntament amb 9 altres diputats del Comissió Promotora de la Proposició de Llei de Modificació del Text Refós de la Llei de Finances Públiques de Catalunya. Acord de la Comissió sobre les compareixences (Obertura de la tramitació: BOPC 63, 89; esmenes presentades: BOPC 211, 11; esmenes presentades: BOPC 121, 13)

3.1 Proposta d'audiència en ponència de Mercè Batlle, presidenta del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat, amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-01813/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.2 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Dincat amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-01814/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.3 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Taula per l'Autisme de Sant Cugat amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-01815/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.4 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-01816/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.5 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de la Paràlisi Cerebral i la Pluridiscapacitat de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-01817/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.6 Proposta d'audiència en ponència de Josep Maria Solé i Chavero, en representació de la fundació Support Girona, amb relació a la Proposició de llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-01818/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.7 Proposta d'audiència en ponència de Margarida Saiz Lloret, en representació de Moviment de Vida Independent Garraf, amb relació a la Proposició de llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-01819/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.8 Proposta d'audiència en ponència del director general de Prestacions Socials del Departament de Drets Socials i Inclusió amb relació a la Proposició de llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-01820/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.9 Proposta d'audiència en ponència de Josep Carné, president de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya, amb relació a la Proposició de llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-01821/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.10 Proposta d'audiència en ponència de Begoña Román, presidenta del Comitè d'Ètica dels Serveis Socials de Catalunya, amb relació a la Proposició de llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-01822/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.11 Proposta d'audiència en ponència de la secretària d'Afers Socials i Inclusió amb relació a la Proposició de llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02004/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.12 Proposta d'audiència en ponència de Xavier Trabado, president de la Taula d'Entitats del Tercer Sector de Catalunya, amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02005/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.13 Proposta d'audiència en ponència de Manuel Aguilar Hendrickson, professor de l'Escola de Treball Social de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02006/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.14 Proposta d'audiència en ponència de Jordi Tudela i Fernández, en representació del Comitè d'Experts per a la Transformació i la Innovació Social, amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02007/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.15 Proposta d'audiència en ponència de Laura Morro, degana del Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya, amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02008/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.16 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02009/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.17 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Directors de Centres i Serveis d'Atenció a la Dependència Gerontològica amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre

(tram. 352-02010/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.18 Proposta d'audiència en ponència de Cinta Pasqual, presidenta de l'Associació Catalana de Recursos Assistencials, amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02011/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.19 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana d'Entitats de Salut amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02012/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.20 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Unió Catalana d'Hospitals amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02013/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.21 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Consorci de Salut Social de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02014/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.22 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació d'Entitats Socials d'Atenció a les Persones amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02015/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.23 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de les sectorials dels professionals del sector de la dependència de la Unió General de Treballadors amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre

(tram. 352-02016/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.24 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de les sectorials dels professionals del sector de la dependència de Comissions Obreres de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02017/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.25 Proposta d'audiència en ponència del director general de Gent Gran amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02018/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.26 Proposta d'audiència en ponència del director general de Política Financera, Assegurances i Tresor amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02019/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.27 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02342/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.28 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02343/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.29 Proposta d'audiència en ponència d'Antoni Vilà Mancebo, llicenciat en dret i doctor en pedagogia, amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002,

de 24 de desembre (tram. 352-02344/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.30 Proposta d'audiència en ponència de Josep Maria Aguirre Font, professor titular de dret públic de la Universitat de Girona, amb relació a la Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre (tram. 352-02345/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

4. Proposició de Llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre (tram. 202-00022/10). Representant, juntament amb 9 altres diputats del Comissió Promotora de la Proposició de Llei de Modificació del Text Refós de la Llei de Finances Públiques de Catalunya. Nomenament de la Ponència (Obertura de la tramitació: BOPC 63, 89; esmenes presentades: BOPC 211, 11; esmenes presentades: BOPC 121, 13).

5. Sol·licitud de compareixença del secretari de Governos Locals i Relacions amb Aran davant la Comissió d'Economia i Finances perquè informi sobre l'estat de l'avantprojecte de finances locals (tram. 356-01374/15). Lluís Mijoler Martínez, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns, Susana Martínez Heredia, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença d'Ignacio Basco, president de l'associació Movimiento Contribuyentes en Acción, davant la Comissió d'Economia i Finances perquè informi sobre l'associació i el seu propòsit (tram. 356-01454/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença de Toni García, secretari de l'associació Movimiento Contribuyentes en Acción, davant la Comissió d'Economia i Finances perquè informi sobre l'associació i el seu propòsit (tram. 356-01455/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari

d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença de Carmen Tortajada, responsable de premsa de l'associació Movimiento Contribuyentes en Acción, davant la Comissió d'Economia i Finances perquè informi sobre l'associació i el seu propòsit (tram. 356-01456/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença dels responsables de l'elaboració de l'Informe social de Catalunya 2025 davant la Comissió d'Economia i Finances perquè presentin l'informe (tram. 356-01459/15). Laura Fernández Vega, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Compareixença de Joan Ramon Rovira, director del Gabinet d'Estudis Econòmics i d'Infraestructures, davant la Comissió d'Economia i Finances per a informar sobre les perspectives econòmiques de Catalunya i sobre el projecte Catalunya 2030-2040 (tram. 357-00709/15).

El president

Hola, bona tarda a tots i a totes. Obrim la sessió d'aquesta Comissió d'Economia i Finances. Començaríem per si els grups tenen alguna substitució que anunciar.

Toni Castellà i Clavé

Sí, president. La diputada Ennату substitueix en Jordi Munell.

El president

Moltes gràcies, diputat. Cap més substitució? (*Pausa.*)

Per tant, procediríem, doncs, ja amb l'ordre del dia aquesta Comissió d'Economia i Finances.

Proposta d'audiència en ponència de Jaume Menéndez i Fernández, doctor en ciències econòmiques i empresarials, amb

relació al Projecte de llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals (retirada)

352-01573/15

Em sembla que abans de començar amb el punt 1, que crec que és del grup d'Esquerra Republicana, el diputat Albert Salvadó.

Albert Salvadó Fernández

Sí, president, gràcies. Natros demanem retirar la proposta d'audiència que consta a l'1.9, del senyor Jaume Menéndez Fernández. La retirarem.

El president

Molt bé. En aquest sentit, el punt 1, que és el Projecte de llei del Codi de Finances Públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer relatiu a les disposicions generals, hauríem de tenir en compte els diferents grups que retirem el punt 1.9, d'acord?

Propostes d'audiència

352-01565/15 al 352-015742, 352-01574, i 352-01580/15

Si no hi ha cap impediment per procedir, faríem la votació en bloc de les que eren 11, ara 10 audiències. Vots a favor?

Unanimitat, unanimitat, molt bé.

Projecte de llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals

200-00018/15

I procediríem al punt número 2, que és el nomenament de la ponència.

Si els grups poden, sisplau, anunciar-nos qui seran els ponents.

Toni Castellà i Clavé

Sí, president. La diputada Maria Àngels Planas.

El president

Junts, Maria Àngels Planas.

#

Sí, per part d'Esquerra Republicana, jo mateix.

El president

Molt bé.

David Cid Colomer

Per part dels Comuns, jo mateix, president.

El president

Molt bé. Pel Partit Popular? (*Veus de fons.*) El nomenament de la ponència, diputada Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Perdoni, president. Serà el senyor Pere Lluís Huguet.

Gràcies.

El president

Molt bé. I del Grup Socialistes i Units per Avançar?

Susana Martínez Heredia

Sí, president, jo mateixa, Susana Martínez Heredia.

El president

Molt bé.

Benvingut, senyor Ramírez, diputat de VOX en Catalunya. Estàvem al punt número 2 de l'ordre del dia, el nomenament de la ponència. Ens podria dir qui és el diputat del Codi de finances públiques?

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, president, disculpi. Jo mateix, Javier Ramírez.

El president

Gràcies, senyor Ramírez.

Propostes d'audiències

352-01817/15, 352-01818/15, 351-02016/15 i 252-02019/15

Molt bé, doncs, en aquest sentit, passaríem ja al punt número 3 de l'ordre del dia, que seria la votació de les trenta audiències referents a la modificació de finances públiques a Catalunya, la comissió promotora, el que era la ILP, que, si no tinguéssim cap inconvenient, també faríem, a l'igual que al punt número 1, la votació en bloc d'aquestes trenta audiències. Sí, senyor Ramírez?

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, president. No, jo demanaria votació separada del punt 5, del punt 6, punt 23, punt 24, i per nosaltres ja estaríem.

Gràcies.

El president

Els podem votar junts? Sí?

Molt bé, doncs, atenció als diferents grups parlamentaris. Com ha anunciat el diputat del Grup de VOX en Cataluña, senyor Ramírez, votaríem conjuntament els punts 5, 6, 23 i 24.

Vots a favor?

14.

Vots en contra?

Vox vota en contra i, per tant, no hi ha cap altra abstenció.

Prospera.

Propostes d'audiències

352-01813/15 al 352-01816/15, 352-01819/15 a 352-01822/15, 352-02004/15 al 352-02015/15, 352-02018/15, 352-02019/15, 352-02342/15 i 352-02345/15

I ara quedarien la resta de punts.

Vots a favor?

Per unanimitat.

Molt bé. Perfecte.

Informar-li al senyor Ramírez que, com ha arribat una mica tard, de les primeres onze compareixences del punt 1 del Codi de Finances Públiques, el Grup d'Esquerra Republicana ha retirat el 1.9, perquè en tingui constància. Molt bé.

Proposició de llei de modificació del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre

202-00022/10

I ara ja passaríem al nomenament de la ponència, que és el punt 4. Si ens poden fer avinent, sisplau, els ponents.

Toni Castellà i Clavé

Sí, gràcies, president. Per part nostra, la diputada Domingo.

El president

Molt bé.

#

Per part d'Esquerra Republicana, serà el diputat Carles Campuzano.

El president

Moltes gràcies.

David Cid Colomer

Per part nostra, jo mateix.

El president

Molt bé.

Javier Ramírez Gutiérrez

Per part nostra, jo mateix.

El president

Gràcies.

Míriam Casanova Domènech

Per part del Partit Popular, jo mateix.

El president

Gràcies.

#

Sí, president, per part nostra, jo mateix.

El president

Moltes gràcies. Molt bé.

Doncs, havent pres nota...

Sol·licituds de compareixença

356-01374/15, 356-01454/15 a 356-01456/15 i 356-01459/15

I ara passaríem, tal com diu l'ordre del dia, als punts 5, 6, 7, 8 i 9, que, si no hi ha cap inconvenient els podríem votar de forma conjunta. 5, 6, 7, 8 i 9 de l'ordre del dia, que són les sol·licituds de compareixença. Sí? Podem?

Molt bé, doncs.

Vots a favor?

Unanimitat. Molt bé.

Compareixença de Joan Ramon Rovira, director del Gabinet d'Estudis Econòmics i d'Infraestructures, per a informar sobre les perspectives econòmiques de Catalunya i sobre el projecte Catalunya 2030-2040

357-00709/15

Doncs, arribats a aquest punt de l'ordre del dia, quedaria tan sols la compareixença del senyor Joan Ramon Rovira.

Abans, fer-los una petita prèvia, i és que hi havia previst a l'ordre del dia d'aquesta Comissió d'Economia i Finances que hi haguessin dos compareixents. El segon ens va demanar si podia fer la compareixença on line, li vam respondre de forma afirmativament i la setmana passada ens va dir que, malauradament, no podia. Per tant, aquest és el motiu pel qual només hi ha una compareixença a l'ordre del dia, perquè n'hi havia d'haver dos. Més que res, també perquè quedi constància que n'hi havia d'haver una segona.

El lletrat ha anat a buscar el compareixents. *(Veus de fons.)*

M'apunta molt bé el vicepresident Canadell que aquest punt 10 són dues compareixences en una que hem fusionat, el de la senyora Carmen Poveda i el senyor Joan Ramon Rovira, que com que eren la mateixa temàtica la farem conjuntament i, per tant, tan sols farem aquesta i no serà una altra que quedi pendent, sinó que queda conjuntament amb aquesta única compareixença.

En aquest cas, dir-los que tindrà el compareixent vint-i-cinc minuts i cada grup tindrà quatre minuts, que és el que havíem establert en aquell correu de l'estiu passat, per fer les aportacions corresponents, i finalment tindrà deu minuts un altre cop el compareixent.

(Pausa.)

Sí, si us plau, si poden anunciar el canvi.

Gràcies.

Toni Castellà i Clavé

Gràcies, president. Hem fet una segona substitució amb el diputat Agustí Colomines.

El president

Doncs, com ja els hem anunciat, té la paraula el senyor Joan Ramon Rovira, que és la compareixença referent al punt 10 de l'ordre del dia, que és el director del Gabinet d'Estudis Econòmics i d'Infraestructures.

I en aquest sentit, abans de donar-li la paraula, que tindrà vint-i-cinc minuts en un primer torn, després els grups, i finalment un altre cop deu minuts per fer les aportacions o contestacions que cregui oportunes. *(Joan Ignasi Elena Garcia intervé sense fer ús del micròfon.)*

Joan Ignasi Elena Garcia

Sap què passa? Que així per tots..., ens veiem.

El president

Cap problema.

Doncs, abans que el diputat Elena ens fes aquesta aportació per tal de millorar aquesta Comissió d'Economia i Finances *(remor de veus i rialles)*, li agraïm sincerament.

Doncs, abans d'aquest comentari, volia agrair-li al senyor Rovira el fet que estigui avui aquí i ens pugui aportar els seus coneixements i experiències. Des de la Comissió d'Economia i Finances fer-li un agraïment sencer per destinar el seu temps i els seus coneixements a compartir-los en aquesta comissió.

I un cop fet aquest agraïment, vostè mateix té la paraula.

Endavant.

Joan-Ramon Rovira Homs (director del Gabinet d'Estudis Econòmics i d'Infraestructures)

Molt bé, moltíssimes gràcies a la comissió per convidar-me. El que es va encomanar en el seu moment és que fes una intervenció el màxim de sintètica possible, tant en perspectiva de l'economia catalana, per tant la seva evolució al llarg de l'últim quart de segle, i en una segona part la perspectiva d'evolució futura, posame, per exemple, l'horitzó 2030 o 2040.

Per tant, amb aquests vint-i-cinc minuts que tinc, intentaré ser el màxim de sintètic i en la part de comentaris i preguntes, si de cas, desenvoluparem els arguments que ara comentaré.

Per tant, la meua intervenció, em sembla que tinc per aquí... Perfecte.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

Ho he fet en tres apartats. El primer serien les tendències durant aquests vint-i-tres anys dels quals tenim informació completa. La segona part faria referència a la perspectiva 2030-2040, per tant mirarem cap al futur, què hauria de passar si volem que l'economia catalana vagi convergint a nivell de vida, per tant en productivitat, en les zones més avançades d'Europa. I, finalment, una part de conclusions.

Comencem amb la part primera, que el que fa és mirar cap al passat en retrospectiva, i essencialment faré referència a dos grans conceptes, els més coneguts a nivell econòmic: que és el tema del PIB, una certa mesura de capacitat de generació de riquesa, però és molt omnicomprensiva; per tant, quan parlem de PIB no estem parlant tant de la qualitat del creixement, sinó de la seva magnitud total, la quantitat total del creixement, PIB. I, segona, em centraré en qüestions com el PIB per persona ocupada, que és la productivitat. La productivitat és important perquè lliga amb el PIB per càpita, que seria un millor indicador de benestar pel conjunt del país.

I justament, i avançant-me una mica a les conclusions, el que explicaré és que l'economia catalana al llarg de l'últim quart de segle ha tingut una evolució que en termes de PIB, per tant, d'extensió del creixement i del conjunt de la magnitud de creació de la riquesa és força dinàmica, molt bona. Veurem que no han perdut pràcticament per relatiu respecte del conjunt de l'economia espanyola, en aquest sentit s'ha mantingut.

Han perdut una mica de peix en funció de quan es considera en relació a la UE27, i pensem que han entrat països de l'est d'Europa que tenen un creixement molt més ràpid, molt més dinàmic. Per tant, en el seu conjunt, en termes de PIB, el resultat és bo.

El problema el tenim en termes de PIB per càpita, i al final PIB per càpita ens indica la qualitat del creixement, ha de servir per millorar el benestar, i al seu torn el PIB per càpita depèn en gran mesura de la productivitat.

Aquests són temes, jo crec, força coneguts, per tant no estic explicant res que no sigui del tot conegut.

Però m'agradaria posar l'accent en determinats aspectes que jo crec que són menys comentats i que, per tant, espero debat.

Començant pel tema del PIB, la primera gràfica, i encara que també sigui ràpidament coneguda, penso que val la pena repetir-la i comentar-la una miqueta, i és quan pensem, i hi ha la típica idea que perdem pistonada respecte de comunitats com Madrid, que diuen que és molt més dinàmic, etcètera.

Quan mirem el que és el conjunt del PIB i, per tant, la magnitud en la creació de riquesa del producte interior brut, i ho comparem en termes percentuals amb el conjunt de l'economia espanyola, veiem tres coses interessants. La primera és el fet, totalment aritmètic, per tant demostrable, que Catalunya no ha perdut pes en el conjunt de l'economia espanyola en termes del PIB. Això és un fet. Aquí el que tenen és el principi del període, l'any 2000, que contemplem, el percentatge de Catalunya en el conjunt representava el 18,9 per cent, i quan arribem a l'any 2024, últim pel qual tenim dades comparables, procedents de l'INE, perquè és comptabilitat regional, ens hem quedat al mateix nivell, que és el 18,9 per cent. Per tant, pràcticament, amb petites desviacions d'una dècima, ens hem quedat igual.

En canvi, quan veiem el cas de la comunitat de Madrid, que és la línia de color vermell, el que veiem és que sí que hi ha hagut un increment notable, passa del 17,5, també és conegut el 19,8, pràcticament el vint per cent. Això a què és degut? És degut que ha xuclat d'altres comunitats, que no és precisament la comunitat Catalunya, sinó que el que ha fet Madrid, i per això ha guanyat pes, és la contrapartida, la pèrdua de pes de comunitats més aviat del seu entorn immediat.

Una comunitat que, curiosament, en termes de total, i per tant de PIB, en el seu conjunt perd pes en el conjunt de l'economia espanyola, és el País Basc, és Euskadi, que ha passat del 6,3 al 5,7. Per tant, ha sigut un patró de creixement diferenciat, que ja veurem que té pros i contres, però el País Basc sí que ha perdut pes. Catalunya no, això és bo o és dolent? Comentarem que el problema el tenim en termes de PIB per càpita i productivitat, no?

Si fem una altra comparativa, aquesta és menys coneguda i fa referència..., si comparem el pes que té l'economia catalana durant aquest període -recordem que el que estem mirant és en retrospectiva, d'on venim-, i mirem el conjunt de la UE27,

tenint en compte que també hi ha hagut incorporacions d'economies molt dinàmiques de l'est d'Europa, el que veiem és que estem una mica per sobre del que estàvem a l'any 2000, està en la gràfica. Llavors, aquí es veu una muntanyeta, que és el 2009, en el qual vam guanyar un pes fins pràcticament el dos per cent, però això era il·lusori, era il·lusori perquè era un període de creixement bastant basat en una bombolla financera de tots coneguda.

Per tant, aquest 1,96 de l'any 2009 en realitat era poc sostenible. I el fet que en tendència hem passant de l'1,6 a l'1,7, encara que estem parlant d'una evolució bastant estable, el que ens diu és que clarament fins i tot amb la incorporació d'economies de l'est d'Europa, que han crescut molt ràpidament, Catalunya no ha perdut pes en el conjunt de l'europea. Per tant, no és només en conjunt, quan ens mirem, ens emmirallem amb l'economia espanyola, sinó amb el conjunt d'Europa.

I tercera gràfica que volia comentar-vos ràpidament és la que fa referència, en aquest cas, al que són els tres motors europeus. Recordaran aquella, que de fet encara està viu, perquè em sembla que s'està d'alguna forma intentant reactivar, la idea que hi ha quatre regions europees que tenen elements de similitud importants i es coneixen com els quatre motors. Un és Catalunya. Òbviament, les altres tres serien Baden-Württemberg, Llombardia i Egipte / Alp. Són les quatre.

Aquí el que fem és comparar essencialment Catalunya, el seu PIB i el denominador, la suma de les altres tres. Per tant, la comparativa es fa amb els altres tres motors europeus.

Llavors, què veiem? En aquest cas, i si traiem aquesta xifra anòmla del 2009 -per què anòmla? Perquè estàvem en plena bombolla i, per tant, no era sostenible-, si mirem del principi al final, hem tingut un creixement notable. L'economia catalana té un pes relatiu més important del que tenia a principis de segle quan ens comparem amb aquests altres tres motors. Això és interessant. Per què és interessant? Perquè la comparativa és més homogènia.

Quan la comparativa la fem, per exemple, amb el conjunt de la UE, ho deia abans, aquí hi ha economies que partien de molt baix i, òbviament, han hagut d'incrementar el seu pes perquè el seu creixement ha estat més ràpid. Però això és natural, ha de ser d'aquesta manera.

Quan ens comparem amb els altres tres motors, economies més avançades, que, per tant, tenen un major nivell de vida respecte de la nostra, estem parlant d'economies que tenen una composició econòmica productiva més similar a la nostra. Per tant, parlem d'economies que tenen un pes important de la indústria, d'alguns sectors més madurs i, en aquest cas, que és més comparatiu, Catalunya ho ha fet bé en termes de PIB -ho repeteixo, això és important perquè és una cara de la moneda.

En aquest sentit, quan ens mirem i veiem la tendència, per tant, estem tancant el cicle i estem dient com ens ha anat durant aquest període, amb aquest primer indicador, que és el més genèric, hem de concloure que l'evolució ha estat positiva. Per tant, ens parla d'un model de creixement, intenció en creixement d'ocupació, però també en generació de PIB, i què té com a contrapartida -aquí ve l'altra part que volia comentar-, i és que quan fem la mateixa comparació, però la fem en termes de PIB per persona ocupada, per tant estem parlant de productivitat, que és el gran tema, parlem ja no només de la capacitat de generar riquesa, sinó de generar-la per càpita, per tant, en termes d'eficiència, i aquest és l'indicador variable que directament repercuteix en el PIB per càpita, i per tant, en el benestar, és el que volem. Un patró de creixement que estigui molt més enfocat, molt més orientat al que és el PIB per càpita.

Quan ens comparem, en aquest cas la primera comparativa l'hem fet amb Madrid, que és la línia de color blau, és el percentatge que representa la productivitat total a Catalunya respecte de la productivitat del PIB per ocupat a la comunitat de Madrid, en termes relatis, per tant percentuals. I la de color vermell seria en referència al País Basc, d'acord?

Llavors, curiosament, sí que hem perdut productivitat en termes relatius amb el País Basc, que al seu temps també s'ha encongit, per tant ha tingut un creixement molt més intensiu que extensiu, a diferència nostra, però hem guanyat en comparació amb Madrid. Això és poc conegut.

En canvi, hem divergit en termes de PIB per càpita. Sembla contradictori, veritat? Vull dir que l'economia catalana estigui convergint en termes de productivitat, per tant de capacitat de riquesa per persona ocupada, estem convergint en Madrid,

encara que estem una mica per sota, però estem divergint a la baixa en termes de PIB per càpita.

Per què? Hi ha diferents explicacions. Algunes tenen a veure amb el recanvi laboral, la proporció de la població ocupada respecte a la població activa, aquest tipus de qüestions. Algunes laborals, altres demogràfiques. Però hi ha un fet molt concret que distorsiona les estadístiques i les distorsiona cada vegada més a mesura que passa el temps, i és el fet que, en el cas concret de la comunitat de Madrid, pensem que el PIB per càpita, el denominador, té la població resident a la comunitat. Per tant, si tu tens una part creixent de la població a la comunitat de Madrid que treballa a la capital o a la comunitat, però resideix, diguem-ne, a Ciudad Real, a Toledo o a Valladolid, que és una part creixent de la seva població, aquesta computa en termes de PIB per ocupat i té un valor inferior, però no computa a efectes PIB per càpita. Hi ha aquí la diferència i és interessant posar-la al manifest.

Per tant, ens ha anat malament respecte de Madrid? No, en absolut. Respecte del País Basc? Sí, però amb el País Basc la comparativa pot ser errònia, perquè els patrons d'estructura productiva són molt diferents, no?

En canvi, quan ens emmirallem amb el conjunt d'Europa, que seria el següent -aquí tenim la comparativa amb la UE27, està també en termes percentuals-, aquí no s'ha fet la comparativa en termes de paritat de poder de compra, la farem després, la farem directament, però no és tan important la qüestió dels diferencials en si mateixos com l'evolució. És el que jo vull remarcar, si hem guanyat o hem perdut posicions en termes de productivitat.

I ara, fixem-nos, si comparem amb el principi del període, l'any 2000, 106, final del període, el 2024, 104. Per tant, hi ha hagut una pèrdua de pistonada en termes de capacitat des de la riquesa per a la persona ocupada, de productivitat, que és la clau del benestar en última instància. Això també és relativament conegut. Hi ha un pic, el qual aquest valor del 2000, el del 112, també influït per la bombolla, per tant és realment poc comparable, però en el seu conjunt, en termes de productivitat... Així com en temes de PIB hem anat millor, hem guanyat pes, també respecte d'Europa, en termes de productivitat hem perdut pes. Per tant, hem tingut un patró de

creixement en el qual hem divergit amb allò que més importa, que és la productivitat, que al final seria el PIB per càpita i, per tant, el benestar.

Aquesta mateixa comparativa en termes de PIB per ocupat, si la fem respecte dels tres motors, és interessant aquesta comparativa, perquè fixem-nos que en aquest cas sí que hem millorat. Llavors, repeteixo el que comentava abans, són tres economies, els tres motors, que tenen un component, una estructura productiva, bastant concentrada en sectors madurs, per # de caràcter industrial, logística, determinats tipus de serveis, que la comparativa és bastant més homogènia, i en aquest cas no podem dir que hem perdut pistonada en productivitat. De fet, l'hem guanyat al llarg del període. Per tant, és un altre prisma diferent que ens fa matisar la primera conclusió: depèn amb qui ens comparem i depèn amb quin període ens estem comparant.

Però en qualsevol cas, la conclusió importantíssima és que l'economia catalana no només hagués pogut fer-ho millor en termes de creixement de la productivitat, sinó que ens hem de marcar com a horitzó i com a objectiu fer-ho millor.

I aquí vénen les conclusions. Què hem de fer per poder avançar molt més en termes de productivitat, PIB per càpita i millora del benestar?

I això, quan parlem, ja passem a la part de perspectives i deixem la part de tendències i, per tant, comencem a fer la comparativa a buscar quines són les causes. Quan parlem d'un millor rendiment en termes de productivitat, quins són els factors que podrien ajudar a explicar-ho, sempre hi ha una llista de la compra de múltiples factors, és un tema que és multidimensional i, per tant, aquí el que hi ha és un repàs de tot allò que en gran part també és conegut. Després ja començarem a parlar d'aquelles coses una mica menys conegudes i, jo crec, il·luminadores, però d'entrada val la pena fer el repàs. I, per tant, tenir en compte que aquests elements tots són certs, en major o en menor mesura, però no en la mateixa mesura, d'acord? I ara comentarem per què.

Primer, un dèficit de recursos, de recursos en general, per tant capital humà, el tema de la formació, ben conegut, particular, FP, tecnològic, innovació, sobretot temes de transferència tecnològica; físic, infraestructures, no cal insistir gaire, i financer, el

tema del capital risc, on tenim encara una breta amb la resta d'economies europees, i no parlem de l'americana, prou important.

Segon bloc, dèficits de caràcter institucional. De què estem parlant aquí? Des de normativa del mercat de treball, temes de polítiques públiques i, molt en particular, l'eficiència de l'administració. Aquí ja s'estan fent cosetes, eh?, i s'havien fet en el passat, però potser són insuficients.

Tercer, un tercer factor, també molt comentat i molt important, és la dimensió insuficient de les empreses a Catalunya en comparació amb altres països europeus. Aquest és un tema important, també ho comentarem.

I, finalment, hi ha un quart element, que també té la seva rellevància, i fa referència a allò que en el debat comunament es coneix com el model productiu, el debat del model productiu i, per tant, en relació a l'estructura productiva, la composició sectorial. I aquí, resumint de forma molt simplista, l'argument que depenem en accés de sectors *low cost* com el turisme i massa poc, hem perdut massa pes en sectors molt productius o més productius, com seria el cas de la indústria. Això ho matisarem, ja veurem fins a quin punt realment és així o no és així, perquè hi ha elements que mereix la pena dedicar-hi una mica més d'atenció.

Per tant, la gran pregunta que ens hem de fer mirant cap al futur, que és el tema de l'horitzó 2038-2040, Catalunya cap on va? Què hem de fer per convergir, millorar en termes de productivitat? Quins són els deures que ens hem de plantejar?

Seguint la llista que abans hem comentat, si anem un per un, si realment reconeixem que tenim un dèficit de recursos, és obvi que haurem de demanar i haurem de buscar les maneres de tenir més i millor formació, més i millor innovació, més i millors infraestructures, més i millor finançament, evidentment, no?

Problema? Recursos limitats. Per tant, s'han de prendre decisions polítiques que implica marcar prioritats. Què posem primer, què posem segon i què posem tercer. No tot és al mateix nivell.

Tercer, el tema dels dèficits institucionals. Aquí hi ha reformes en marxa, de fet hi ha un grup de reforma de l'administració -en el passat hi havien hagut també altres grups-, el que esperem és que aquest grup faci la seva feina i, per tant, puguem tenir

resultats tangibles en el període més curt possible, perquè és un tema importantíssim, no?

Dificultat o barrera respecte d'aquests elements? Qualsevol reforma que es pugui fer de l'administració perquè sigui efectiva, ha de comptar amb un nivell de consensos molt ampli. Si no hi ha un consens ampli entre les diferents forces polítiques serà molt complicat a la veritat aplicar-la.

Tercer, el tema de la dimensió -abans ho comentava-, insuficient. La comparativa és bastant clara. Però, clar, aquí també hem de pensar, i és important fer aquí un cert incís en el tema de la dimensió, que és tan cert que les empreses més grans són més productives, com que les empreses més productives són les que més creixen i acaben essent més grans. Per tant, és un efecte en espiral, un cert cercle virtuós.

Si el que volem és tenir empreses grans hem de començar per recolzar el creixement de les empreses petites i, per tant, de les més productives. Al final, hi ha un cert dinamisme empresarial que fa que el mateix mercat vagi seleccionant aquelles empreses amb major capacitat de créixer i guanyar dimensió.

I, per últim, el tema en què em voldria aturar una mica més, que és la qüestió de la composició sectorial, de l'estructura productiva. Llavors, aquí hi ha un element que m'interessa destacar, i és un fet que també és relativament menys conegut i que de vegades el que provoca és que es posa massa èmfasi en la qüestió de la composició sectorial. I és rellevant, no dic que no sigui important, perquè si tinguéssim una estructura productiva idèntica a la que té l'Alemanya tindríem un PIB per càpita superior. No molt superior, però una mica superior. Però potser no és el principal factor.

I aquí un element que voldria reforçar i destacar, i és el següent. El diferencial de productivitat, per tan, de PIB per input de treball, o treballada# per persona ocupada, etcètera, entre l'economia catalana i les principals economies europees, és comú a la gran majoria de sectors econòmics. Tenim un diferencial de productivitat negatiu a la indústria. Tenim un diferencial de productivitat negatiu al comerç, al transport, a l'hostaleria. El tenim, sobretot, als serveis avançats, informació i comunicacions, tecnologia, etcètera.

Per tant, aquest element que és menys conegut, ens hauria de fer reflexionar quan mirem de cara al futur i pensem quina economia volem. No és suficient dir que hem de fer créixer el turisme i que la indústria guanyi pes, sinó que tots els sectors, d'entrada, han de ser capaços de transformar-se, han de poder millorar. El creixement de la productivitat ha d'estar a tot arreu, no és qüestió d'una sola branca d'activitat.

Això s'il·lustra en aquests quadres, en aquestes taules. Aquesta primera, aquí sí que ho he fet aplicant la paritat de poder de compra, encara que potser no s'hauria de fer, i és un tema que també està subjecte al debat, perquè si parlem, per exemple, de manufactures, que són béns industrials, quin sentit té aplicar un deflector per paritat de poder de compra, quan són productes que tu exportes i que tu importes, perquè són mercats oberts, i a més en euros. Perquè si hagués fet això, que ho he fet, amb preus corrents, aquests diferencials encara serien molt més grans. Ho he fet perquè és el pitjor dels casos. I tot i així, el que es veu és que la indústria, a Catalunya, en general, és bastant menys productiva que la indústria d'aquells països amb els quals ens volem comparar. Per tant, no és una qüestió només de composició sectorial, és que és sector a sector.

Llavors, per què s'explica això? Per exemple, agafem el primer de tots, Dinamarca. Compte, perquè això està ajustat per paritat de poder de compra, per tant pel diferencial salarial que tenim a Dinamarca. Què passa? Mirem la indústria TNS. Què ens ve al cap automàticament? Farmàcia, i una empresa molt concreta. A mi em venen quatre o cinc. Clar, estem parlant de subsectors, de manufactures molt avançades i la comparativa amb altres zones econòmiques, evidentment, està distorsionada per aquest fet. Quan ho col·loquem tot al mateix calaix perdem de vista aquest element més #anular, que és molt explicatiu. La indústria és confecció i és tèxtil, però és farmàcia. És metal·lúrgia, però és automoció. És química, però és cuir i calçat. Sí? Per tant, hem de veure...

I dins de cada sector industrial hi ha grans diferències per subsectors. No és el mateix exportar vehicles, automòbils d'alta gamma, que és el que importem d'Alemanya, que exportar-los de mitjana gamma. No és el mateix. Llavors, aquest

element fa que el diferencial en productivitat sigui generalitzable al conjunt d'activitats econòmiques.

Un altre interessant, també és la mateixa taula, en el cas del comerç, el transport i l'hostaleria, però és que també aquí tenim un diferencial important. No en tots els països però, compte, perquè està ajustat per paritat de poder de compra. Ja ho dic, jo això ho posaria molt entre parèntesis perquè potser no sigui el més adequat. Si no l'ajustes els diferencials són pràcticament generalitzats.

Destaca el cas de Madrid, ho comentarem després, que en el cas d'aquests serveis, diguem-ne, bastant convencionals, està bastant per sobre.

I, finalment, el cas que li voldria donar més importància, que és aquest sector concret que es diu informació i comunicacions. Aquí estem molt a baix, sí? I si parlem de futur, parlem de la Catalunya, de l'economia catalana de 2030-2040, sense el sector d'informació i comunicacions difícilment podrem competir i ens podrem comparar amb les economies més avançades.

En aquest sector -ho veurem després- no només tenim una productivitat mitjana del conjunt del sector, molt inferior a altres zones d'Europa, sinó que -ho veurem després- tenim un pes relatiu d'aquest sector molt baix. Què hi ha aquí dintre? Telecomunicacions, informàtica, tot el món de la programació, consultoria informàtica, també producció audiovisual, editorials, la part tecnològica. Bàsicament, el món de les TIC tenim aquí.

Per tant, què s'ha de fer? A partir d'aquesta realitat, quines són les conclusions que podríem extreure? Com hem d'enfocar el futur de l'economia catalana sabent d'on venim i sabent on volem arribar-hi? El que voldríem -ho repeteixo- és PIB per càpita comparable al que tenen les zones més avançades d'Europa, ben repartit, òbviament. Prosperitat amb equitat, sí, això evidentment, però primer s'ha de generar aquesta prosperitat per poder-la repartir.

I, per tant, si l'objectiu és aquest, les conclusions no es poden quedar amb una visió excessivament simplista de "hem de reduir el turisme i augmentar la indústria". Hem de treballar amb el conjunt d'activitats econòmiques.

Per exemple, en el cas de la indústria. En el cas de la indústria, aquí el que tenim..., la línia de color blau representa el pes de la indústria manufacturera a la Unió Europea, i la de color vermell seria el pes també de les manufactures al conjunt del # de l'economia catalana. O sigui, és el pes relatiu de cada sector a cada conjunt econòmic. El blau, a Europa, i el vermell seria en el cas de Catalunya.

Què veiem aquí? Que els pesos relatius són pràcticament idèntics. O sigui, no tenim un problema en relació a la mitjana o al conjunt d'Europa que la nostra indústria hagi perdut pes. És que ha passat a tot Europa. La indústria manufacturera en gran part ha augmentat molt la productivitat destruint ocupació, s'ha automatitzat.

Si coneixen una fàbrica moderna metal·lúrgica-química no té res a veure ara amb el que era fa vint-i-cinc anys. La gent que hi treballa va amb bata blanca i estan molt automatitzats. És un altre món diferent. Per tant, la manufactura per competir amb mercats globalitzats ho ha fet en gran part amb un tipus d'evolució de la productivitat que estalvia mà d'obra poc qualificada, genera llocs de treball molt qualificats, però al final acaba pesant una mica menys en el PIB. Que s'estabilitza, però no podem dir que tenim un pes en el # de la indústria que sigui inferior a la mitjana europea.

Per tant, quin és el camí per avançar? És el que comento aquí. Hi ha marge suficient. Evidentment, què voldríem? Tenir una indústria que fos del vint per cent? Evidentment, molt millor, perquè és un sector en conjunt molt més productiu. Però què és prioritari? Tenir una indústria molt competitiva i molt productiva, i aquí tenim marge per avançar.

Abans ho comentàvem, que el nivell de productivitat també a la indústria ens queda camí i ens queda marge per recórrer per poder-nos equiparar-nos a zones més avançades, implica que aquí hem de reforçar molt tot el que té a veure amb la innovació, la internacionalització i en conjunt la dinàmica empresarial. Per tant, aquí hi ha camí a recórrer.

No és només i potser no principalment que vagi augmentant el seu pes. Sobretot que no perdi productivitat, sinó que la guanyi, que la millori, que l'augmenti.

El segon element, en el cas -i aquí ho veiem- dels serveis tradicionals. Què són els serveis tradicionals? Comerç, hostaleria, transport. Aquí estem sobrerrepresentats.

Si en el conjunt d'Europa és el dinou o divuit per cent, aquí tenim cinc punts addicionals, estem al vint-i-cinc per cent.

Ara bé, és una qüestió que hem de fer algun tipus de directiva, de normatives perquè vagi perdent pes? No. Després ho veurem. Del que es tracta és que els sectors més avançats guanyin pes, no que aquests decreixin, sinó que els altres creixin, els que realment són intensius en coneixement i tecnologia, que és on està la clau del futur.

Per tant, aquí veiem aquest diferencial quant al pes relatiu, però aquí també hi ha un marge de millora importantíssim. Dir que el turisme en si mateix o que el comerç no tenen manera de ser més productius és absurd, és absurd. Per la via de la formació, de la qualitat, per la via de la tecnologia, la digitalització, l'especialització.

O sigui, tenim una restauració a primer nivell. Sí? Tothom hi estarà d'acord, però no és la majoria, no és el gruix potser del sector. El que hauríem de fer és poder transformar el conjunt del sector cap a segments de major valor afegit, per tant de major qualitat, que puguin obtenir al mercat millors preus i pagar millors salaris. I això és productivitat en el seu conjunt.

I finalment, que seria el punt en el qual jo voldria acabar aquesta intervenció, i la voldria acabar aquí perquè em sembla particularment important de cara a aquesta mirada futur de l'economia catalana, i és que volem ser quan siguem grans. Home, el meu desig quan siguem grans és que tinguem una indústria que no perdi pes, almenys que sigui més productiva fins i tot de la que tenim; que tinguem uns serveis convencionals, diguem-ne, que hagin avançat en formació, en qualitat, en valor afegit, en especialització, etcètera, i que tinguéssim un sector de serveis avançats, no és només informació i comunicacions, és també tot el món de serveis professionals, tecnològics, arquitectura, consultoria, etcètera, que pesés molt més en el PIB.

Aquí teniu el sector d'informació i comunicacions, el que pesa en el PIB a cada país, i he fet la comparativa. Catalunya és la línia que està més a baix de tot, estem a un quatre per cent, la mitjana europea 1,27, per tant estem incloent l'est d'Europa, està cap al cinc per cent. I, clar, si mirem països com Suècia, com Estònia, que surt de la gràfica, és la línia aquesta de color més porpra, no?, i el color verd de Suècia, etcètera, ens depassen de molt.

Per tant, aquí no he col·locat Madrid. Madrid també, en aquest sentit, en serveis avançats, està bastant millor que el que estem nosaltres i s'ha anat especialitzant més en aquest tipus de banca productiva.

Pensem que els serveis no turístics, per tant parlem de serveis professionals, consultoria, etcètera, actualment no tenim dades per Catalunya, però en el conjunt de l'economia espanyola estan aportant tant al conjunt d'exportacions com als serveis turístics. Es diu aviat, es diu aviat! I a Catalunya segur que en aquest sentit, encara que no ho puguem demostrar, perquè Idescat no ens proporciona informació de detall, estem convençuts que anem a aquesta direcció. Cada vegada exportem més enginyeria informàtica, serveis professionals, serveis avançats, etcètera. Per tant, aquí tenim un deure a fer, si realment volem convergir en productivitat i nivell de vida amb els països més avançats d'Europa.

Jo ho deixaria aquí, i estic obert a les preguntes que em puguin plantejar.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Rovira, per la seva intervenció. I ara seria el torn dels diferents grups parlamentaris. En aquest sentit, començaríem pel grup proponent, i alhora el primer grup de l'oposició, i en aquest sentit, té la paraula al diputat i vicepresident d'aquesta Comissió d'Economia i Finances, l'il·lustre senyor Joan Canadell.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, president, i gràcies, senyor Rovira, per les seves excel·lents explicacions. Cada vegada que vostè ve aquí aprenem tots molt, i ens agradaria poder-li dedicar molt més temps i fer un debat molt més llarg, però tenim un temps molt limitat.

Bé, vostè avui ve una mica en un moment d'impàs, és a dir en aquesta comissió han vingut ja set o vuit, hem tingut compareixences sobretot parlant de la història econòmica de Catalunya. Alguns se'n reien, però jo crec que ha anat bé, també, per veure una mica d'on venim i demostrar d'alguna manera que l'economia catalana a Catalunya sempre ha liderat l'economia a Espanya, la indústria sobretot, però també

al Mediterrani, amb tot el comerç internacional, el Consolat de Mar, que coneix molt bé, etcètera, és a dir això no ve d'ara, ho portem a la sang.

I avui una mica vostè ens ha explicat els darrers vint-trenta anys i ha començat a parlar de futur, i tindrem diverses compareixences més per parlar de futur, i amb tot això jo crec que tots plegats tindrem una informació almenys equiparable, i després cadascú farà el que voldrà, però una mica per pensar quin model de país volem i cap on volem anar, i jo crec que això és important.

Clar, aquí es dona la paradoxa que tenim una situació en aquest moment d'un país que som un dels quatre motors europeus -encara ho som, vostè ho ha dit-, som líders internacionals en el sector turístic, tenim a nivell d'*startup* tecnològiques, Barcelona és una de les ciutats més importants, tenim unes infraestructures tecnològiques molt potents, com el sincrotró, supercomputador, no hi ha gaires regions que tinguin, o potser cap, que tingui tot el que tenim nosaltres en aquest nivell, centres de recerca, etcètera.

Però, com vostè ha dit, és a dir el PIB anem creixent i anem creixent bé, però el PIB per càpita no, més aviat les dades són negatives, i ja ens ho ha pogut explicar. Mirat des de diferents angles, desgraciadament, es veu més aviat malament, però no ha parlat d'una cosa que encara es veu pitjor, que és la renda per càpita. És a dir, una cosa és el PIB per càpita, l'altra és la renda disponible.

I aquí nosaltres, òbviament, quina és la diferència? I vostè em corregirà, que és l'economista, jo no ho sóc pas, però la fiscalitat és molt important. Llavors, nosaltres tenim una fiscalitat molt important, per exemple, la defructació, que li vull demanar com ho veu vostè, però no defructar les taules en els darrers dotze anys fa que tu perdis poder adquisitiu i, per tant, renda disponible, i altres països, segons tenim entès, ho fan d'una forma automàtica o regulant-ho, però és important per no perdre aquesta renda disponible.

Ha estat bé que vostè digués que Madrid no és veritat que vagi com una moto a costa de Catalunya, sinó que és, en tot cas, a costa d'altres. Però jo li voldria demanar la seva opinió, perquè, clar, quan a Madrid s'inverteix el doble de Catalunya, o s'executa el doble del que s'executa a Catalunya, això deu tenir-hi a veure. Si dius: "Home, no, ha sigut un any". Però, no, tot sabem, i vostè ho sap molt

bé, perquè ha portat l'Observatori de la Cambra tots aquests anys, que abans aquí s'invertia el seixanta-setanta per cent del que es pressupostava, en els últims anys el trenta-trenta-cinc per cent del que es pressuposta. Clar, com vols avançar? És a dir, té a veure les infraestructures amb la productivitat o no té a veure? Si té a veure, llavors no ens estranyem que el PIB per càpita no vagi bé, no? Per tant, no invertim, doncs, PIB per càpita més baix. Inflem els catalans impostos, doncs, renda per càpita més baixa. Perquè al final tot té un per què.

I per anar acabant, clar, què és el que..., i ja miro al futur, eh?, què és el que ens ha de donar que Catalunya sigui un país amb més PIB per càpita? Jo entenc que és el model econòmic, i vostè una mica ho ha dit.

Quin és el nostre posicionament des de Junts per Catalunya? I crec que el compartim amb vostè, anar cap a l'economia del coneixement. Vostè, al final, avui ho ha parlat com a serveis tecnològics, però no només. És a dir, tot el sector de salut, que és un sector on som molt potents, al farmacèutic també som molt potents, etcètera.

Què cal per poder ser una primera potència a nivell de societat del coneixement? Calen recursos, vostè ho ha dit. Però, clar, llavors ja ens topem amb el problema, el dèficit fiscal, perquè si volem invertir de l'ordre del tres per cent, quatre per cent, en recerca i desenvolupament com fan aquests països més avançats i jo li pregunto on estem, em dirà l'1,8. Home, doncs, ens falta 1,2 punts, quatre mil milions d'euros l'any. On són?

Si em diu que també hem de millorar l'educació i hem d'anar com els països més avançats, amb el sis per cent del PIB, li direm, com estem? No arribem al quatre. Dos punts, set mil milions d'euros l'any. Només amb aquestes dues partides ja són onze mil milions d'euros.

Infraestructures. Què diu l'Observatori de la Cambra? Hem d'invertir tres mil milions d'euros l'any més. Vaig anar l'altre dia a la seva presentació i va estar molt bé, tres mil més. Ja portem catorze mil milions d'euros.

Miri, aquest matí han vingut el secretari de Drets Socials dient que per equiparar els sous en el sector social calen sis cents milions d'euros més l'any. Anem afegint, anem afegint, anem afegint. Clar, així no ens en sortirem.

Per tant, fins a quin punt tot això podem arribar-ho a fer sense un finançament com Déu mana?

I una última pregunta molt curta és, no sé si deduir que els que van bé és perquè se centren, com Dinamarca, en un sector molt concret. Vostè recomanaria que Catalunya se centri en un..., quan dic "un", vull dir que limití, no sigui tan dispers, o al contrari, la diversificació també és un element a tenir en compte.

Gràcies, i disculpi pel minut.

El president

Gràcies, vicepresident. Ara és el torn del diputat del Grup Parlamentari Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Albert Salvadó.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. I, en primer lloc, agrair-li al senyor Rovira que una vegada més compartís amb naltros estes reflexions, que jo crec que nos orienten i nos il·luminen coses que no fem i que s'haurien de fer, i aspectes que segurament són exògens del que seria la dinàmica del país.

Però, bé, identificant Catalunya com una unitat de mesura, diguem, perquè també tenen una certa diversitat territorial en la qual, i ho dic, i també ho dic preguntant, és a dir, la no-existència d'una sèrie d'infraestructures que segurament ens farien més competitius com a país, doncs, també segurament ja està esta competitivitat catalana.

Però, dit això, absolutament d'acord en diferents aspectes que ha comentat, quant a l'impacte de la competitivitat, és a dir la necessitat de guanyar internacionalització, la necessitat de guanyar dimensió de les nostres empreses.

Però també, i ha assenyalat una sèrie d'ítems quant a que afecta la baixa productivitat, dèficits en capital humà, i aquí jo entenc que un nou model de formació professional que basculés més a l'entorn de l'empresa i no tant a l'entorn de l'educació, i que fos molt més permeable, més ràpid, més àgil per tal de subministrar perfils professionals que necessiten avui la nostra activitat productiva segurament seria un element, que en bona part depèn de naltros mateixos.

També ha incorporat dèficits tecnològics. Aquí és cert que segurament no estem fent malament innovació, però tenim molt recorregut per incorporar instruments de transferència que siguin més efectius i que puguin arribar al nostre sector productiu.

Nosaltres que som de la filosofia d'arromangar-nos per anar millorant, és a dir intentem no perdre massa temps amb la diagnosi de què hauríem de tindre i no tenim com a país, i és cert, i segurament estarem d'acord alguns dels grups, però ens hem de posar a treballar per compensar aquests dèficits.

I en este sentit m'agradaria focalitzar la no-execució sistemàtica per part de l'Estat d'infraestructures. Este matí, precisament, a la Comissió de Territori hem tingut la compareixença del director del gabinet econòmic del Cetesc, on feia també reflexions interessants i que jo crec que tenen sentit també amb el que estem parlant, de quina importància acaba tenint la no-execució d'infraestructures per la competitivitat de país. I aquí parlem des de la millora del transport públic, jo crec que s'estan fent avanços que no són suficients, probablement no són suficients, però dins del marc d'actuació que tenim s'estan fent avanços que penso que poden ser importants i poden tenir impacte a mitjà termini.

Com també caldria desenvolupar terminals intermodals, i aquí jo torno a incorporar aquesta vessant territorial. És a dir, segurament Catalunya, a part de l'àrea metropolitana, també necessitem tenir connexió de grans polígons d'activitat econòmica que siguin territorials i que puguin estar connectats en mercaderies als dos ports del país. També estos accessos ferroviaris als ports que, d'una manera o una altra, ja estan en la nostra competitivitat. El foment del transport combinat - carretera, ferrocarril, port-, la connectivitat ferrocarril-aeroport.

És a dir, tenim un dèficit d'inversió endèmic quant a infraestructures, que entenem que també és un element a tenir en compte quant a l'aspecte de la competitivitat. I a mi aquí sí que m'agradaria preguntar-li, perquè ja que és tema actual, si pensa que el Consorci d'inversions és un pas útil eficient per tal de poder avançar i intentar neutralitzar, encara que sigui parcialment, estos dèficits.

I, per últim, ha fet referència també a la productivitat del sector -i acabo de seguida, president- en l'àmbit d'informació i comunicacions, i jo li volia preguntar, per desconeixement, si aquí incorpora també tot el tema de la intel·ligència artificial, quin

posicionament tenim com a país, i el tema dels *data centers*, si també ho té en compte dins d'esta classificació.

M'estendria molt més, però ho deixo aquí per qüestions de temps.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn de la diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la il·lustre senyora Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Abans de tot, també agrair al senyor Rovira que novament ens acompanyi a la Comissió d'Economia i Finances del Parlament i sempre és un honor tenir-lo per la seva gran expertesa en l'anàlisi econòmica de Catalunya.

L'economia catalana..., tots estem d'acord que es caracteritza realment per ser dinàmica, per tenir una força diversificació, un pes significatiu de la innovació i està oberta al món, però, clar, un món que cada vegada està més globalitzat i amb interdependències que tenen més impacte.

Actualment tenim un entorn internacional que és incert i les perspectives millors apunten a un creixement, encara que menor per Catalunya, en els propers anys i gràcies sobretot al pes destacat que té la demanda interna, tant al consum com la inversió empresarial, tot i el major repunt augment de les importacions i, a més a més, acompanyat sembla ser amb una inflació que està per ara bastant controlada i amb baixos tipus d'interès.

Al costat de l'oferta, també veiem una evolució positiva pràcticament en tots els sectors productius.

Però també és cert que aquest sembla que és el millor escenari que podem tenir. Ahir precisament o abans-d'ahir, tant el comissari d'Energia com el comissari de Transports van advertir de les conseqüències catastròfiques, deien textualment, que pot tenir per l'economia europea el bloqueig que representa l'estret d'Ormuz. És a dir que en el cas que augmentin les tensions geopolítiques a l'Iran i sense oblidar

com evolucioni el gir proteccionista dels Estats Units, realment les perspectives poden variar de forma significativa.

Però deixant de banda aquestes interdependències externes negatives a les que estem sotmesos, en conjunt també veiem que a l'economia catalana -i vostè també ho apuntava-, tenim un gran repte, que és com millorar la productivitat i pel conjunt dels sectors productius. Tenim aquesta necessitat, per tant, de millorar la productivitat per treballador, que actualment crec que està al voltant dels nivells del 2019 per tal que al final els salaris reals també puguin créixer, també puguin millorar la renda per càpita -que fa dècades que està estancada- i així, doncs, començar a reduir les desigualtats de renda.

Perquè jo voldria destacar que, segons les darreres dades de l'Idescat, tenim actualment que el quaranta-set per cent de les famílies catalanes tenen dificultats econòmiques per arribar a fi de més i nosaltres entenem que aquesta situació comença a ser ja insostenible.

Per això vostè apuntava una mica les mesures que podíem seguir per millorar la productivitat en general en funció de les causes, però li voldríem preguntar quines mesures considera que són més necessàries per millorar la productivitat per al conjunt de l'economia.

Nosaltres creiem que és molt important entrar en l'àmbit de la formació professional i la formació contínua, també en la innovació i la inversió empresarial, i també en les reformes estructurals. Nosaltres considerem que són les que permeten avançar i desenvolupar la regió a mitjà i llarg termini i, de fet, pensem que aquelles reformes tan criticades que es van fer quan va governar el Partit Popular, com la reforma del mercat laboral o la reforma del sistema financer, doncs, aquests anys estan portant realment beneficis i ens permet millorar, i creiem que caldria entrar també en altres reformes estructurals i, entre elles, també en l'àmbit energètic i de l'administració pública.

Creiem que hem d'anar molt més enllà en l'administració pública i poder aplicar menys impostos i millors serveis i, per tant, creiem que cal una reforma en aquest sentit.

Bé, no tinc gaire temps, però també és cert..., voldria entrar, encara que fos de passada, que en cada sector econòmic tenim també una sèrie de reptes i que també calen mesures per millorar la productivitat específica en cada sector.

Vostè ha entrat molt a analitzar la situació del sector industrial i també del sector serveis, però jo crec que no ens hem d'oblidar del sector primari. Al sector primari cal tenir present que li ha afectat molt la sequera, la producció agropecuària a Catalunya i que realment té greus problemes davant realment d'una pressió extrema, com són els alts costos de producció, els baixos preus, la burocràcia administrativa, infraestructures insuficients per la gestió de l'aigua i la manca del relleu generacional.

Moltes gràcies de nou.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i té la paraula l'il·lustre senyor Javier Ramírez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyor president. En primer lloc, com no pot ser d'una altra manera, agrair l'exposició del senyor Rovira, i després d'escoltar-lo amb moltíssima atenció, vostè ha presentat una presentació jo crec que molt rigorosa i ha comparat el PIB amb Madrid o amb la resta dels països europeus. Però sap què passa? Que la majoria dels catalans no comparen ni amb Madrid ni amb els països europeus, comparen amb el mes anterior, perquè la realitat és que mentre s'augmenta el PIB, el PIB per càpita no està augmentant i la renda disponible, que és del que realment hem de parlar, a Catalunya cada vegada és menor.

La nòmina no dona per més, la nòmina cada vegada dona per menys i, per tant, quina és la conseqüència? Doncs, que l'economia no es mou. Per què? Perquè tenim una fiscalitat molt alta. I aquesta és la primera pregunta que li vull realitzar, que és com afecta la fiscalitat de Catalunya en la productivitat i la competitivitat de les empreses?

Perquè, miri, aquí s'ha parlat que el desig o la utopia de tots és que la nostra indústria arribi al vint per cent, i és evident. Però, sap què passa? Que tenim un marc normatiu, climàtic, una imposició climàtica que ens fa ser menys competitius i menys

productius comparant amb altres països, com per exemple la Xina, la Xina o altres països com els Estats Units.

Per tant, mentre Europa, perquè vostè comparava amb Europa, però és que, és clar, mentre Europa cada vegada és menys competitiva, clar, Catalunya evidentment també, perquè és un problema que no només afecta a Catalunya, sinó també a Europa. Per tant, ens estem tirant un tret al peu, i en això hem de fer una reflexió molt important, perquè al final el que passa és que els diners són limitats, els recursos són limitats i se'ls estan emportant altres països i altres persones.

Per tant, jo en aquesta evolució del PIB, vostè feia des de l'any 2000 al 2023, jo crec que hi ha tres factors que s'haurien d'analitzar. Primer, el mercat laboral de valor afegit, és a dir aquell mercat que dóna un pes important, nòmines altes, com pot ser per exemple, en el cas de Tarragona la química, que hi ha partits que volen anar contra aquest model productiu, ho diuen obertament, han presentat propostes de resolució en aquest Parlament per acabar amb la dependència de la petroquímica.

Després com afecta l'efecte de la immigració, perquè parlem d'immigració quan importes persones que venen sense treballar i que passen automàticament al sistema de protecció de Catalunya, és a dir a rebre recursos i no a aportar-los, doncs, evidentment això afecta.

I, per últim, com he dit, la fiscalitat, jo crec que és fonamental.

Per tant, si tu baixes impostos la renda disponible augmenta, la capacitat econòmica augmenta, recaptas més per via de l'IVA, que també d'això no se n'ha parlat, i en canvi la situació aquí a Catalunya és al contrari. El que veu la gent, veuen els veïns, la nostra societat catalana és que cada vegada la nòmina dóna per menys, la inflació augmenta, la capacitat de la renda disponible és menor.

I, per tant, davant d'això, vostè deia: "Hem fet les coses bé, quant a PIB". Jo diria que a mitges, perquè sí que és veritat que Catalunya ha pogut aguantar, però ha pogut aguantar també gràcies a la inflació, que d'això tampoc no se'n parla i crec que és molt rellevant.

I, per últim, crec que vostè ha donat en la clau, que és el fet que tenim un teixit productiu, un teixit econòmic de les petites i mitjanes empreses a Catalunya, que la

clau és precisament fer-les més grans, però per fer-les més grans necessitem més productivitat, i perquè siguin més productives necessiten ser més grans. Doncs, aquesta és la situació.

Per tant, crec que la clau -la clau de la caixa, que diuen alguns- precisament la té el Govern de Catalunya, ja té la capacitat. Avui mateix ho deia en una altra comissió, té la capacitat de poder deflactar l'IRPF. Perquè, saps què passa, senyor Rovira? Que molts catalans pateixen cada vegada que veuen la seva nòmina, que veuen un import i del que et treuen és moltíssim i del que queden encara menys, i a més has de pagar impostos, però és que hi ha moltíssims autònoms que quan han de fer el trimestral aquesta poca renda disponible que tenen desapareix. I és paradigmàtic que molts d'aquells autònoms juguen precisament amb un IVA repercutit per poder treballar.

És a dir, que el que és la economia compartida, el que deien la prosperitat compartida, jo diria que és la misèria compartida a Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del diputat del Grup Parlamentari Comuns. Té la paraula el diputat David Cid.

David Cid Colomer

Sí, moltes gràcies. La veritat és que sempre els informes que ens presenten són molt interessants i suggeridors, perquè dibuixen una anàlisi rigorosa que ens permet prendre decisions o ens hauria de permetre prendre decisions de país per cap on volem orientar la nostra economia i el model productiu, no?

Si em permet l'acudit, la conclusió és clara, és a dir la gran aposta que hauria de fer Catalunya és el Hard Rock, ho dic perquè és un debat que tenim de manera recurrent també a la Comissió d'Economia com també al ple, i també recentment el PP va presentar una moció sobre les inversions a Catalunya on, bàsicament, la gran proposta que proposava era l'aposta pel Hard Rock.

La segona qüestió que crec que és interessant, perquè també és un debat que anem tenint, és si evidentment el creixement del PIB està només situat en temes que

creixem en població i si l'arribada d'immigració només té aquest efecte, però no té cap impacte en el PIB per càpita. Bé, de fet, hi ha recents estudis que parlen que en el període del 2020-2024 el PIB per càpita a Espanya ha pujat d'un 2,9, fruit també de l'arribada de la immigració.

Però, en tot cas, jo un dels elements que volia situar, perquè es parla molt evidentment de poder adquisitiu, és sorprenent -no ho dic per a vostè-, es parla molt de fiscalitat, però es parla zero de salaris. Llavors, és una de les qüestions que jo també li volia preguntar, perquè em semblava molt interessant la comparativa que feia en termes de productivitat i de PIB per càpita respecte, per exemple, Madrid, que jo crec que és interessant el que situava, aquest element d'ocupabilitat, però de no residència i quin efecte té això en el PIB per càpita.

Però a mi sí que m'agradaria, amb la comparativa del País Basc, crec que seria molt interessant, per exemple, l'evolució dels salaris, perquè jo crec que, encara que moltes vegades és criticat per ser sectors econòmics, hi ha hagut una conflictivitat molt gran laboral en el País Basc que ha provocat en bona mesura un creixement dels salaris, que jo diria que està superior a la mitjana de l'Estat. I crec que també seria un element interessant de veure quin ha estat l'evolució, per exemple, en els quatre motors, però també en la mitjana europea. És a dir, les gràfiques sobreposar-les amb l'evolució salarial, que evidentment té a veure amb quins sectors, i jo hi estic plenament d'acord, indústria, telecomunicacions, però també crec que té a veure amb quin ha estat o no la pèrdua de poder adquisitiu, perquè sempre es parla de la necessitat de deflactar -ja vam tindre un apassionant debat sobre aquest tema la setmana passada. Recomanaria també a qui fa propostes fiscals que s'estudiï bé la fiscalitat actual, que després fa vídeos que no s'ajusten, en aquest cas, al que és la fiscalitat actual a Catalunya i els ha d'esborrar.

Però, en tot cas, jo crec que és un element jo diria molt interessant en aquest sentit també el tema salarial. I, per tant, també crec que ho haurien de poder comparar i li volia preguntar si aquesta variable també de l'evolució salarial té un pes o no i, en tot cas, per poder-ho també debatre i veure de quina manera també té un element en aquest debat que tenim damunt de la taula.

El president

Gràcies, diputat. Doncs, ara tindria la paraula la diputada del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, la senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Jo no faré preguntes, perquè per raons de feina he arribat tard a la seva exposició, tot i que segur que ha sigut molt interessant i aprofitaré per recuperar-la.

És una pena perquè en realitat m'encantaria explicar i discutir que precisament a través de l'anterior regularització que es va fer durant el govern de Zapatero va haver-hi una aportació de quatre mil euros més a l'any per cadascun dels immigrants, perquè a vegades sembla que no siguin conscients que els treballadors ja existeixen; la diferència és si poden tenir accés a drets i a deures, com és la fiscalitat.

Però, vaja, com no és el cas, aprofitaré per seguir a partir d'ara les preguntes que li han fet.

Merci.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Mixt, però, en no estar present a la sala, passaríem el torn al següent grup parlamentari. En aquest cas, té la paraula la diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la il·lustre senyora Susana Martínez.

Susana Martínez Heredia

Gràcies, president. En primer lloc, agrair la compareixença del senyor Rovira. És cert que l'economia catalana en termes macroeconòmics, com vostè ha assenyalat, presenta un bon comportament i que les previsions són positives, i també és evident que afrontem reptes que cal abordar.

Les dades ho confirmen. L'economia catalana va tancar el 2025 amb un creixement del PIB del 2,7 per cent, per sobre de la mitjana europea, i les previsions apunten a un creixement del 2,1 per cent per al 2026.

Ara bé, el creixement per si sol no és suficient, el repte fonamental és garantir que aquest, com vostè indicava, es tradueixi també en millores reals en el dia a dia de la ciutadania.

El creixement, per tant, és una condició necessària, però no suficient i cal continuar treballant perquè es transformi també en una reducció efectiva de les desigualtats, que també ens faran incrementar el nostre capital humà i, per tant, la nostra productivitat.

I en aquest sentit Catalunya registra la taxa d'atur més baixa des del 2008 i el nivell d'afiliació a la Seguretat Social més alt des del 2004, i destaquem també que des de l'any 2019 han crescut entorn un setze per cent els perfils qualificats més alta que en països de l'entorn.

El mercat de treball, per tant, actualment viu un moment històric, on més persones treballen que mai, i això en un context internacional marcat per la inestabilitat i les tensions geopolítiques.

Partim, per tant, d'una base sòlida, una economia diversificada i oberta, però això no ens pot fer perdre de vista els reptes i no els podem ignorar.

Per tant, com vostè indicava coincidim que cal augmentar la productivitat i la competitivitat; continuar millorant la qualitat de l'ocupació; impulsar la innovació i la digitalització; reduir la dependència energètica; redimensionar el teixit empresarial i que la indústria no perdi pes; les infraestructures; adaptar-nos també a l'envelliment de la població; reduir les desigualtats i especialment la pobresa infantil.

Per fer-hi front, el Govern va aprovar el Pla Catalunya Lidera, que es planteja com el full de ruta dels propers cinc anys per desplegar tot el potencial del país en la línia de les recomanacions dels informes Draghi i Letta i volem destacar quatre prioritats: la primera, en base a la productivitat i la dimensió empresarial, no hi haurà convergència amb Europa sense un augment sostingut d'aquesta productivitat, i això implica facilitar el creixement empresarial, impulsar la innovació i reforçar la transferència de coneixement entre universitats i empreses.

Segona, la qualitat de l'ocupació. Cal consolidar aquesta millora que ha suposat la reforma laboral del Govern d'Espanya en la reducció de la temporalitat i garantir

també salaris dignes, com així també l'increment del salari mínim interprofessional. Hem de continuar treballant en aquesta línia.

La tercera, la transició energètica. És imprescindible també accelerar el desplegament de les energies renovables, no només per una qüestió ambiental, sinó també de competitivitat i d'autonomia estratègica.

La quarta, respecte la innovació i la digitalització, disposem d'un bon ecosistema científic, però encara hi ha una bretxa important en la transferència d'aquest coneixement cap a les empreses. En un moment en què la intel·ligència artificial també està redefinint els models productius i el mercat de treball, des del seu punt de vista, li volem preguntar quin impacte pot tenir aquesta intel·ligència artificial sobre la productivitat i la qualitat de l'ocupació a Catalunya i quines polítiques o decisions considera vostè imprescindibles per assegurar que aquesta transformació contribueixi també a reduir les desigualtats i no ampliar-les.

I acabo, president. El professor Olivier Blanchard, que fou economista en el cap del FMI, demostra als seus estudis sobre multiplicadors econòmics que les retallades en el sector públic tenen un efecte multiplicador negatiu. És a dir, que cada euro que retallem l'economia es redueix entre 1,5 i dos punts. Per tant, diputat de VOX, penso que això li dona resposta als seus deliris ideològics en matèria fiscal.

Sense més, reiterem l'agraïment a la seva compareixença.

Així que moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I un cop acabats els diferents torns dels grups parlamentaris, tornaria a tenir la paraula el compareixent, el senyor Rovira, per un temps de deu minuts. Endavant.

Joan Ramon Rovira (director del Gabinet d'Estudis Econòmics i d'Infraestructures)

Molt bé, doncs, intentaré anar ràpid a totes les preguntes, començant pel senyor Canadell, referència primer a la renda per càpita, a la qüestió de la fiscalitat.

Sí, ho faré ràpid. Creixement del PIB per sobre d'Europa; PIB per càpita, per sota d'Europa; renda per càpita disponible, per sota del PIB per càpita. Per tant, diguem-ne, és una triple reducció.

És una qüestió de fiscalitat? No només, no només. Hi ha un tema de composició de la renda disponible per càpita. El pes dels salaris, per exemple, també juga, i és important.

Em preguntava respecte la deflactació i en general hi ha qüestions de fiscalitat. Respondré en conjunt. Jo com a professional, com a tècnic, com a economista, aquí en aquest fòrum puc opinar de l'eficiència dels impostos i de la seva equitat, però jo no opinaré respecte de quin pes han de tenir en el conjunt de l'Estat, perquè és una qüestió política i, per tant, de preferència respecte el grau de redistribució, i aquesta els correspon, entenc jo, a vostès i no a mi. Jo puc opinar respecte de l'eficiència.

El tema de la deflactació..., home, el que seria desitjable és que les mesures que tinguin impacte en la distribució de la renda per la via fiscal i en el pes que implica la fiscalitat en el conjunt de les rendes es prenguessin de forma explícita, no de manera implícita o per inèrcia, la qual cosa implica que si volem pujar la fiscalitat ho hem de fer mitjançant els mecanismes adequats i no de forma inercial. Però això no és un comentari que no s'hagi de pujar la fiscalitat; el que dic és que s'ha de fer de forma transparent i explícita, no opaca.

Segona qüestió: inversió. Hi han hagut algunes preguntes referents a la qüestió de les infraestructures i de la inversió. Per descomptat, totalment, és un factor que he subratllat i, a més, és un factor bàsic, és crític, no? Sense infraestructures de primer nivell no tindrem una economia tan productiva com les principals economies europees, sí? Per tant, en aquest sentit la relació amb la productivitat és òbvia i aquí tenim un dèficit ben contrastat que caldria corregir, no serà immediat, i ens caldran anys i els mecanismes adients perquè es pugui anar rectificant.

El tema del model econòmic basat en el coneixement, totalment d'acord, era la idea essencial que volia transmetre amb aquesta intervenció. No és només..., potser ho he simplificat en excés, no és només una qüestió de tecnologia; hi ha elements de creativitat, de cultura; hi ha elements al final de valor afegit. He col·locat el sector tecnològic perquè el puc mesurar fàcil. El sector biotecnològic també podria estar

aquí, o el sector salut, la cultura, etcètera, l'educació, serveis professionals. Absolutament.

Per tant, a la pregunta de la diversitat, jo sóc un total convençut. Jo crec que hem de ser competitius i productius al conjunt d'activitats econòmiques, perquè totes tenen marge. Hem de ser productius i competitius en turisme, en tecnologia, en serveis socials, en serveis professionals, a la indústria, amb manufactures. No és una qüestió...

Per tant, a més, un país amb una economia que estigui massa especialitzada és una economia fràgil, perquè la resiliència està en aquesta diversificació. I aquí, com a economia catalana, tenim un gran actiu, tenim una economia tremendament diversificada. És un gran actiu que cal protegir.

Senyor Salvadó, d'Esquerra, el tema d'infraestructures crec que l'hem comentat. Em parlava del tema de la no-execució d'infraestructures i de la qüestió..., em sembla que era el senyor Canadell, del Consorci d'inversions. Sí, del Consorci d'Inversions. Bé, en aquest tema jo crec que el judici estarà en els resultats, sí? És un instrument, és un bon instrument sobre el paper que es compleixi i, per tant, que les inversions que han de venir s'executin.

Llavors, només una reflexió molt ràpida. De vegades, quan es pressuposten les inversions, darrere no hi ha una programació, una planificació que sigui prou operativa com perquè el que està sobre el paper al final es pugui realment executar. Llavors, clar, brindis al sol els mínims necessaris, perquè si no després ens queixarem que no executem, però és que d'entrada aquelles inversions pressupostades han d'estar alineades amb la seva efectivitat. Hem de començar per aquí. Llavors podrem executar el que pressupostem, la qual cosa implica pensar a llarg termini. Si aquest consorci fa plans a mitjà i llarg termini que puguin solucionar aquest problema que és d'arrel, benvingut sigui. Ja ho dic, els judicis estaran en els resultats.

El tema de l'FP, un total convençut. Ho han tret també per aquí, el tema de la formació professional. Absolutament, vull dir al final és capital humà, per tant formació; capital físic, infraestructures, capital tecnològic i innovació. Són els tres elements que ens han de fer avançar.

El tema d'informació i comunicacions, què inclou això? Això inclou tot el que tingui a veure amb el tema de les TIC. Per tant, és un concepte molt omnicomprensiu. Aquí hi ha la IA? Sí, el que passa és que la IA realment jo crec que l'estadística que tenim, l'Idescat mateix o INE, difícilment podrà arribar a un grau d'anàlisi tan granular que els permeti... Al final, fan anàlisis que són, bé, a base d'enquestes, estadístiques fiscals, etcètera, i, per tant, encara que hi és a dins no està d'una forma que ens permeti detallar-la. Però, sí, en principi, conceptualment hi ha el tema també de centres de dades, etcètera.

Senyora Casanova, FP, ja ho hem comentat, innovació.

Reformes estructurals. El tema de reformes estructurals –n'he fet referència–, per mi té a veure amb l'eficiència, primer, una normativa que sigui el més eficient possible, per tant que compleixi la seva funció. No es tracta de menys regulació o més regulació, es tracta de millor regulació sobretot; més eficient, més àgil, que compleixi les seves funcions, no? I aquí tenim camí a córrer.

El tema del sector primari, absolutament. Jo crec que un dels àmbits on Catalunya potser és tremendament competitiva. I aquí jo ja no faria aquestes caps que diuen indústria, sector primari, etcètera. Per mi sector primari és tot el món de l'alimentació, i aquí tenim una cadena de valor que arriba fins al comerç, vull dir que és enorme i té un pes molt gran en aquest país i, evidentment, en el conjunt de l'economia espanyola i a tota Europa, no? És un sector central i que depèn, bàsicament, del sector primari, però que està integrat realment en el conjunt i que hauríem de cuidar molt, perquè depèn no només de l'agricultura en sentit estricte, sinó de tot aquest conjunt d'activitats que giren al voltant del sector primari.

Al senyor Ramírez, tema de la renda disponible i tema de com es relaciona amb el tema de la fiscalitat. Ho repeteixo, jo aquí no entraré a fer judicis respecte de si hem de tenir més o menys fiscalitat. El que sí que posaré l'accent és que la fiscalitat que vostès decideixin que han de tenir sigui el més eficient i el més equitativa possible, i això hauria d'anar figura a figura i, per tant, jo crec que no tenim el moment com per comentar-ho.

El tema de la immigració. El tema de la immigració, això donaria per a un debat sencer respecte del que implica. Jo no voldria aquí simplificar amb una resposta de

deu segons, perquè es mereix un tractament també jo crec que molt més aprofundit i, a més, essent un tema que és absolutament cabdal per a la societat i per a l'economia d'aquest país, no? Per tant, de moment el deixaré, si em permeten, entre parèntesis.

Al senyor Cid, de nou, el tema de la immigració respecte del PIB per càpita. Clar, quan tu tens una economia que té un creixement molt elevat del PIB automàticament el creixement del PIB per càpita, per l'efecte demogràfic, quedarà..., però no necessàriament. Per exemple, economies com la de Suècia han tingut un creixement demogràfic important i també el PIB per càpita. O sigui, no hi ha una relació absolutament mecànica. I, a més, justament, abans d'entrar, estava esperant aquí a la sala, i portava una sèrie de coses per llegir, i n'hi havia una, que és del servei d'estudis del BBVA, i ells han fet un càlcul interessant sobre en quina mesura l'economia europea està impulsada per la immigració, i donaven dades realment interessants, perquè normalment no acabem de... Diuen: «La recuperació de l'economia europea després de la pandèmia ha estat molt vinculada a l'arribada de població immigrant», i diuen: «Una desagregació comptable simple situa la seva aportació» –parlem del conjunt d'Europa, eh?– «el creixement en el cinquanta per cent». No parlem de Catalunya, aquí és superior, però en el conjunt d'Europa és del cinquanta per cent. Clar, i donen tot un conjunt de dades. Diuen: «Dos de cada tres llocs de treball creats a la UE els últims quatre anys han estat ocupats per treballadors estrangers». Una cosa és l'impacte del PIB; l'altra, dos de cada tres. Per tant, el tema dona de sí i no és un tema exclusiu de Catalunya.

Senyora Martínez, una pregunta complexa també, però molt interessant i molt rellevant és quin impacte tindrà la IA? Aquesta simplificació no m'atreveixo en pocs segons a dir-ho. Només el que voldria remarcar com a idea és que és molt important que siguem capaços, ja ara, de començar a analitzar amb prou cura, perquè això serà molt ràpid i tindrà un impacte molt notable i, per tant, com a poders públics, penso que haurien d'estar ben informats i tenir prou criteri com a país, com a societat i com a governants per prendre les mesures i les polítiques que calguin en cada moment, perquè enlloc està escrit que això... Normalment, les evolucions tecnològiques s'acaben creant –això és història, mirem cap enrere–, acaben creant més ocupació que la que han destruït, però entremig es pateix, i sempre hi ha

col·lectius beneficiats i col·lectius perjudicats. I encara que el net sigui positiu, no perdem de vista que el terratrèmol que pot arribar a significar, en particular en activitats de serveis com les que he comentat abans, són importants.

S'ha comentat, per exemple, el sector de les TiC, Informació i Comunicacions. S'inclou programació informàtica. El que ens arriba a l'economia americana és que estan estalviant força de treball professional en determinats segments de programació informàtica. La IA està eliminant necessitats. Per tant, és un tema que mereix tota la nostra atenció, sense que jo vulgui ara en aquest moment fer elucubracions en deu segons sobre per on pot anar aquest impacte.

No sé si amb això he pogut respondre essencialment al que m'han preguntat. Si no, estic totalment disposat a contestar més.

El president

Doncs, moltíssimes gràcies, senyor Rovira, pel fet, com li deia al principi d'aquesta Comissió d'Economia i Finances, d'assistir avui aquí, dedicar-nos el seus temps i els seus coneixements a compartir-nos-els i a respondre a les diferents preguntes dels nostres parlamentaris.

I un cop fet aquest agraïment, amb aquest punt concloem l'ordre del dia i, per tant, aixecaríem la sessió d'aquesta Comissió d'Economia i Finances.

Moltes gràcies a tots.

La sessió s'aixeca a les...